

Práce se zabývá postavením žen v současné tuniské společnosti. Snaží se jej zasadit do historického, politického a náboženského kontextu země. Pro nedostatek česky psaných zdrojů se opírá o zahraniční (frankofonní) texty.

Tunisko nabízí zajímavé zkoumání, jak z hlediska momentálního postavení žen, tak z hlediska okolností, které jej formovaly. Tunisko má před svými maghrebskými sousedy v otázce ženských práv náskok. Je to důsledkem kombinace politického štěstí, odvahy a umu Habiba Bourguiby, prvního prezidenta, a příznivých společenskoeconomických podmínek. Tunisko mohlo ze své historické závislosti na Francii vytěžit maximum. Kromě toho relativně bezproblémový zisk nezávislosti nebrzdil vývoj v prvních letech samostatného státu. Na druhou stranu je Tunisko země rozporů. Ženy osvobodilo v míře neobvyklé u arabských zemí, ale myšlení lidí zůstává často vzdáleno legislativním opatřením vlády.

Bakalářská práce je rozdělena do čtyř částí. V první je nastíněn otisk islámu v tuniské společnosti za účelem naznačit, do jaké míry se Bourguiba později rozešel s původní představou Tunisánů o místě žen ve společnosti.

Druhá část se zabývá Bourguibovými politickými vizemi, jeho argumentací a metodami, které využíval k jejich prosazení. Zjišťuje se zde, nakolik se mu podařilo realizovat projekt laického státu. Ukázalo se, že Bourguiba budoval stát s dvojí tváří : navenek věrně islámský, který měl ve skutečnosti fungovat sekulárně. Přitom je fascinující síla jeho pozice, která tkví jednak v jeho charismatu, jednak v důmyslné politické taktice. Islám se mu podařilo uchopit tak, že pracoval v jeho prospěch a stal se zdůvodněním i těch kroků, které vlastně vliv náboženství ve společnosti omezovaly.

V třetí části jsou předloženy dostupné statistické údaje, které svědčí o zásadní transformaci nejen tuniské společnosti, ale i pozice, kterou v ní ženy zastávají.

Čtvrtá část shrnuje specifika momentální situace žen v Tunisku.